

mener, at naar det ny Ministerium nu har bragt Forslaget frem til Trods for den Uenighed, der stadig indenfor Reformpartiet fandtes angaaende dette Spørgsmaal, er en af de væsentligste Grunde dertil, at man ønskede at sprænge Reformpartiet netop paa denne Sag.

Sagen er jo den, at der findes i Virkeligheden ikke nogen som helst tvingende Grund til at fremsætte et Forslag som det, vi nu have foreliggende, om forhøjede Militærlønninger. Der fandtes ikke nogen som helst tvingende Grund for den højtærede Forsvarsminister til den 17. Januar i Aar at sige, at han vilde fremsætte et saadant Forslag. Det vidste vi alle. Det er fremhævet saa tidt, ogsaa under disse Dages Forhandlinger her i Tinget, at Forsvarskommissionen sad og beskæftigede sig med det samlede Militærspørgsmaal, og at det dog ikke kunde vare saa forfærdelig længe, før man blev færdig. Selv om der nu ogsaa skulde gaa et Aars Tid til, hvad vilde saa det have at betyde? Skulde da virkelig den Omstændighed, at man inden for Militæretaten blev nødt til at vente et Aar — ja, lad os endogsaa sige to Aar — længere paa at faa Lønningsforhøjelse, skulde det være tilstrækkelig Grund for den højtærede Minister til at fremsætte sit Forslag og allerede den 17. Januar at fremsætte sit Krav, efter at han forinden i Partimødet havde sagt, at han vilde fremsætte dette Forslag, dersom det ikke netop var, fordi den højtærede Minister vidste, at dette Forslag vilde bevirke den Sprængning af Partiet, som jeg mener, at man ønskede. Derfor tror jeg godt man kan sige, at naar Forslaget er fremsat nu fra Reformpartiets Ministers Side, er det netop fra den Side, man har gjort det af politiske og ikke af saglige Grunde.

Dette fremgaar ogsaa ganske tydeligt af den Motivering, der er given af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds. Han har saa klart og tydeligt, som nogen kan forlange, indrømmet, at dette Forslag er fremsat af politiske Grunde. Han sagde i sin Tale i Gaar: „Venstre-reformpartiet vil støtte Forsvarsministeren og arbejde paa dette Forslags Gennemførelse, og det gør det saa meget mere, som Sagen udgør et af de Punkter, som Forsvarsministeren førte frem for sit Parti, da han spurgte det, om det vilde yde ham Tilslutning og Støtte ved Dannelsen af det ny Ministerium. Vi svarede ja, det vilde vi, og deri ligger, at vi allerede fra det Tidspunkt vare forberedte paa, at noget

saadant som det her foreliggende vilde komme.“ Ja, saadan ligger Sagen. Den højtærede Forsvarsminister har forlangt sit Partis Tilslutning til dette Forslags Gennemførelse, og kun de, som vilde være med til dette Forslags Gennemførelse, kunde blive ved at være Medlemmer af Reformpartiet. Det er, fordi den højtærede Minister har stillet dette Forlangende, at Reformpartiet er gaaet med dertil. Det er ingenlunde af den Grund, at de ærede Medlemmer af Reformpartiet ere begejstrede for dette Forslag. Vi have hørt enkelte af dem udtale sig om, at naar de stemme for dette Forslag, er det, fordi de ere bundne dertil, fordi det er Pligt for dem. At et enkelt Medlem har sagt, at han gjorde det af et glad Hjerte, er en anden Sag. Man finder ikke ret mange, som sige det samme, som det ærede Medlem sagde i saa Henseende. Nej, Grunden til, at den højtærede Minister i dette Øjeblik fremsætter Forslaget, er selvfølgelig den, at han sprængte sit Parti paa Fordringen om at faa dette Forslag gennemført, og at det nu vilde se mærkeligt ud, om han ikke ogsaa bag efter mødte med det Forslag, som han den Gang forlangte Partiets Tilslutning til.

De andre Grunde, som ere blevne fremsatte af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds, er der ikke meget ved. Jeg hørte nok, at da det ærede Medlem talte i Gaar, sagde han med Hensyn til de Penge, som blive nødvendige for at gennemføre dette Forslag, at det havde ikke saa meget at sige; naar man vilde Maalet, maatte man ogsaa ville Midlerne. Det ærede Medlem sagde: „Men dette saavel som Lovforslagets forudgaaende Bestemmelse medfører en Forøgelse af det militære Budget, det er uomtvisteligt; men vil man Maalet, maa man ogsaa ville Midlerne. Vil man opretholde Hær og Flaade, maa man ogsaa lønne Embeds- og Bestillingsmændene saaledes, at man sikrer sig Tilgang af brugbare Kræfter, ikke mindst naar vi huske paa, at vor Hær bestaar af Folk, udgaaede af den almindelige Værnepligt og ikke af Landsknægte.“ Saaledes sagde det ærede Medlem i Gaar. Men mente det ærede Medlem ikke det samme for 1—2—3 Aar siden? Jo, ogsaa den Gang mente det ærede Medlem, at det var Maalet, men da vilde han ikke Midlerne (Afbrydelse). Nej, det ærede Medlem vilde ikke Midlerne; den Gang var man ikke enig om at ville dette Mittel. Det ærede Medlem vilde ikke dette Mittel, det er først nu, han er kommen i Tanker om, at han